

ἄρχοντος δραγομάνου τοῦ βασιλικοῦ στόλου κυρίου ἡμῶν κυρίου Μιχα /3
 λάκη Μάνου διὰ νὰ θεωρήσω ὡς πέμπτος τὴν διαφορὰν τὴν μεταξὺ τοῦ κυ-
 ρίου Ἰωάννου Μπαρδάκα καὶ τῶν /4 κρεδιτόρων τοῦ μακαρίτου πατρός
 του, διὰ τὴν ὁποίαν ὁμοφώνως ἀμφότερα τὰ μέρη διὰ κομπρομέσου εἶχον
 /5 διορίσει αἵρετοὺς κριτάς, τῇ δυνάμει τοῦ εἰρημένου κομπρομέσου καὶ
 βεβαιωμένου παρὰ τῆς μεγαλοπρεποῦς ἐνδοξότητος /6 τοῦ ἄρχοντος δρα-
 γουμάνου τοῦ βασιλικοῦ στόλου κυρίου μοι κυρίου Μιχαλάκη Μάνου, ἀπο-
 φαίνομαι /7 ὅτι πολλῶν ἔνεκα δὲν ἔχει τὸν τόπον τῆς ἡ ὁμολογία τῶν δώδε-
 κα χιλιάδων γροσίων ὅπου ἐπρότεινεν /8 ὁ κύριος Ἰωάννης Μπαρδάκας,
 μήτε εἶναι δίκαιον νὰ ἔμβη εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἄλλων ὁμολογιῶν τοῦ /9
 πατρός του, ὡσὰν ὅπου μάλιστα τὰ παιδιά ἔχουν χρέος ἀπλήρωτον εἰς
 τοὺς γονεῖς τους, οἱ δὲ μηδὲν προσή /10 κοντες δὲν ἔχουν τόσον χρέος ὥστε
 νὰ χάσουν τὰ μετρητὰ τους. Μὲ ὅλον τοῦτο κατὰ χριστιανικὴν συγκατὰ /11
 βασιν ἀποφασίζω νὰ πληρώσῃ ὁ διαληφθεὶς κύριος Ἰωάννης Μπαρδάκας
 τοὺς κρεδιτόρους μὲ δέκα /12 μόνον χρόνων διάφορον καὶ νὰ εἶναι εἰς βά-
 ρος του καὶ ὅλον τὸ ρέξιμον κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν αὐτῶν /13 ὁμολογιῶν
 καὶ νὰ ἐξουσιάσῃ ὅλην τὴν πατρικὴν του περιουσίαν, κινητὴν τε ἀκίνητον.
 Αὐτοὶ δὲ οἱ κρεδιτό /14 ροι νὰ λάβουν ἐξ αὐτοῦ σῶα καὶ ἀνελλιπῇ τὰ με-
 τρητὰ τους μὲ δέκα χρόνων διάφορον χωρὶς νὰ χάσουν /15 οὐδὲ ὀβολὸν ἐξ
 αὐτῶν. Ὅσοι δὲ κρεδιτόροι προλαβόντως ἔφθασαν νὰ λάβουν τὰ μετρητὰ
 τους μὲ περισ /16 σότερον ἀπὸ δέκα χρόνων διάφορον, νὰ τὸ ἐπιστρέφουν
 ἀφεύκτως. 1816 Ὀκτωμβρίου 8 Ναξία.

—Ὁ πρωτονοτάριος τῆς Χώρας Ναξίας Κωνσταντῖνος Κόγκκος γέγραφα
 καὶ ἀποφαίνομαι.

—Ζαπατῆς Μπαρότζης κατζελλάριος, ὡς ἀλπίτρος βεβαιῶ.

—Νικόλαος Κόγκκος ὡς ἀλπίτρος βεβαιῶ.

—Δημήτριος Πάλπης ὡς ἀλπίτρος βεβαιῶ.

51-51α

Γ.Α.Κ., Ζερλέντου, Κ. 42, Φ. 163

Νάξος, 10 Ὀκτωβρίου 1816

Αἵρετοκρισία

α. Συνυποσχετικό

Μιχαήλ Μάνος ἐπιβεβαιοῖ.

Διὰ τὴν ἣν ἔχει διαφορὰν ὁ Μιχαήλ Ἀρώνης μετὰ τοῦ Ἀναστασίου Ἀνα /2
 πλιώτη περὶ τῆς ἐπιτροπικῆς αὐτῶν ἀπὸ μέρους τοῦ χωρίου Χαλκίου καὶ /3
 συνάξεως τοῦ τεφτερίου τοῦ δωδεκάτου ἔτους καὶ διὰ τὴν χρηματικὴν

ὑπόθεσιν /4 τῆς Σοφίας Γεωργίου Πολίτη. Οἰκεία βουλῇ καὶ θελήσει συμφωνήσαντες ἅμ /5 φότεροι ἐκλέγουσιν αἵρετοὺς κριτάς, ὁ μὲν Μιχαήλ Ἀρώνης τὸν εὐγενῆ /6 σινιὸρ Κωνσταντῖνον Κόκκον πρωτονοτάριον, ὁ δὲ Ἀναστάσιος Ἀναπλιώ /7 τῆς τὸν τιμιώτατον σινιὸρ Δημήτριον Βάλβην, διὰ συνέλθωσιν νὰ περι /8 εργασθῶσιν ἀκριβῶς καὶ ἐσκεμμένως ἐν καθαρότητι συνειδῶσι ταύτας αὐ /9 τῶν τὰς διαφοράς, δίδοντες αὐτοῖς πληρεξουσιότητα διὰ νὰ ἀποφασίσωσι /10 περὶ αὐτοῦ διὰ σεντέντζας ὅ,τι ἠθέλασιν ἐγκρίνη νομίμως δικαιούμε /11 νον πρὸς ἐκάτερα τὰ μέρη καὶ ὑπόσχονται νὰ δεχθῶσιν αὐτὰ μετ' εὐ /12 χαριστίας δίχα τινὸς ἀντιλογίας καὶ προφάσεως. Διὸ ἐγένετο τὸ παρὸν /13 κομπρομεσιακὸν γράμμα βεβαιωμένο τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ ὑπογραφῇ /14 καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας τῶν ρηθέντων αἵρετῶν κριτῶν πρὸς ἀσφάλειαν.

1816 Ὀκτωβρίου 10 Ναξία.

—Μιχαήλ Ἀρώνης βεβαιώνω τὸ παρόν.

—Ἀναστάσιος Ἀναπλιώτης βεβαιώνω τὸ παρόν.

—Κωνσταντῖνος Κόκκος Δημητρίου καγκελλάριος κοινὸς ἔγραψα.

β. Ἡ ἀπόφαση τῶν αἵρετοκριτῶν

Νάξος, 14 Ὀκτωβρίου 1816

Κατὰ τὴν ὀπισθεν ἔγγραφον ἄδειαν ὅπου μᾶς ἐδόθη παρὰ τῶν δύο διαφερομένων μερῶν /2 τοῦ τε Ἀναστασάκη Ἀναπλιώτη καὶ Μιχαλάκη Ἀρώνη, συνελθόντες εἰς ἐν καὶ θεωρήσαντες ἀκρι /3 βῶς καὶ ἐσκεμμένως τοὺς ἐν τῷ μεταξὺ αὐτῶν λογαριασμοὺς καὶ τὰ ἔγγραφα αὐτῶν. Καὶ ἠϋρομεν /4 εὐλογον ὅτι ἰὸ ρηθεῖς Ἀναστασάκης Ἀναπλιώτης νὰ ἐπιστρέφῃ τοῦ αὐτοῦ Μιχαλάκη Ἀρώνη πρὸς /5 τελείαν ἐξόφλησιν τοῦ λογαριασμοῦ ὅπου ἐν τῷ μεταξὺ τοὺς εἶχον ἀπὸ τὴν σύναξιν τοῦ κοινοῦ /6 τεφτερίου τοῦ χωρίου Χαλκιοῦ Δρυμαλίας ὅπου εἰς τοὺς 1812 τοὺς ἐδόθη διὰ νὰ συνάξουν κατὰ /7 τὴν συνήθειαν τῶν χαρατζήδων (καθὼς φαίνονται γεγραμμένα ὅλα τὰ κονδύλια τῆς δοσολήψεως τοὺς /8 ἐν πρὸς ἐν εἰς τὴν κατάστρωσιν τοῦ λογαριασμοῦ ὅπου ἔγινεν παρ' ἡμῶν τῶν κάτω /9 θεν γραφομένων), χωρὶς νὰ ἐνέχεται εἰς τὸ ἐξῆς ὁ ρηθεῖς Μιχαλάκης Ἀρώνης εἰς ὅσα ἠθέλεν ζητῇ /10 ἢ κοινότης τοῦ χωρίου Χαλκιοῦ τοῦ αὐτοῦ Ἀναστασάκη διὰ τὴν σύναξιν τοῦ αὐτοῦ τεφτερίου τοῦ 1812 ἔτους /11 μὲ τὸ νὰ ἐδέχθῃ ὅλον τὸν αὐτὸν λογαριασμὸν ὁ ρηθεῖς Ἀναστασάκης [[γρόσια ἐβδομήκοντα δύο N:72]]. /12 Περὶ δὲ τῶν διακοσίων ἐβδομήκοντα ἑπτὰ γροσίων ὅπου ὁ ρηθεῖς Ἀναστασάκης ἔλαβεν τὸν παρελ /13 θόντα μῆναν ἀπὸ τὴν σύζυγον τοῦ εἰρημένου Μιχαλάκη Ἀρώνη ἀπόντος τοῦ αὐτοῦ, διὰ λογα /14 ριασμὸν τῶν ἄσπρων ὅπου προβάλλει πῶς ἐμέτρησεν τῷ μακαρίτῃ Γιαννάκη Χαντζιδάκη εἰς /15 τοὺς 1807 Μαΐου 14 διὰ τὴν πάχτωσιν τοῦ ποτιστικοῦ ἐπικαλουμένου τοῦ Λιο-

νταρίου τῆς ἀποθανούσης /16 Σοφίας, συζύγου τοῦ ποτέ Γεωργίου Πολίτη, μετὸ νὰ ἐπωλήθῃ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἀπὸ τὸν εἰρημένον /17 Μιχαλάκη, ἀποφασίζομεν οὕτως: Ἐπειδὴ καὶ νὰ ἐφανερώσεν ὁ Μιχαλάκης Ἀρώνης /18 μία ἔγγραφος πώλησις γεγραμμένη κατὰ τὸ 1813 ἔτος Σεπτεμβρίου 17 εἰς [....] γινομένη ὅτι /19 ἡ εἰρημένη Σοφία, σύζυγος τοῦ Γεωργάκη Πολίτη, πωλεῖ πρὸς τὸν εἰρημένον Μιχαλάκη Ἀρώνην τὰ /20 ὀσπίτια ὅπου ἔχει ἐδῶ εἰς Ναξίαν εἰς Χαλκὶ τῆς Δρυμαλίας διὰ γρόσια 905, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ποσότητα /21 τοῦ ἄφησεν γρόσια τετρακόσια πενήντα διὰ νὰ πληρώσῃ τοὺς ἐνταῦθα κρεδιτόρους τῆς, φανερώουσα /22 ἀκόμη ἡ αὐτὴ πώλησις ὅτι, ἐὰν δὲν ἤθελεν ἐξαρκέσῃ ἡ αὐτὴ ποσότης τῶν τετρακοσίων /23 πενήντα γροσίων διὰ νὰ ἀποπληρώσῃ ὅλον τῆς τὸ χρέος καὶ τῆς μητρὸς τῆς Μαργαρίτας, νὰ ἔχῃ /24 τὴν πληρεξουσιότητα ὁ αὐτὸς Μιχαλάκης νὰ πωλῇ μετὰ κοινοὺς ἀποκοπτάς τὸ πρᾶγμα τοῦ Λιονταρίου διὰ /25 νὰ ἀποπληρώσῃ ὅλον τοὺς τὸ χρέος. Ὅθεν λοιπὸν, κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς αὐτῆς πωλήσεως, ἐπώλησεν /26 καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα τοῦ Λιονταρίου, ὡς προβάλλει ὁ ρηθεὶς Μιχαλάκης, διὰ γρόσια ἐπτακόσια ἀπὸ τὰ /27 ὅποια δὲν ἔμεινεν ἄλλο περισσότερον ἀπὸ τὴν ἀποπλήρωσιν τοῦ αὐτοῦ χρέους κατὰ τὴν καταγραφήν /28 φην ὅπου ὁ ἴδιος μᾶς ἐφανερώσεν, γρόσια ἐξήντα τρία, N: 63, διὰ [[τὰ ὅποια]] νὰ μὴν ἡμπορῇ /29 ὁ ρηθεὶς Ἀναστασάκης νὰ ζητῇ περισσότερον ἀπὸ τὸν αὐτὸν Μιχαλάκη διὰ τὸ αὐτὸ χρέος /30 τῆς διαληφθείσης Σοφίας, εἰ μὴ μόνον τὰ εἰρημένα ἐξήντα τρία ὅπου ἔμειναν ρέστα τῆς πωλήσεως /31 τοῦ αὐτοῦ πραγμάτου, ὥσάν ὅπου τὸ αὐτὸ πρᾶγμα τοῦ Λιονταρίου δὲν ἐξουσιάσθῃ ποτέ, οὔτε ἀπὸ τὸν /32 μακαρίτην Χαντζιδάκη, οὔτε ἀπὸ τὸν αὐτὸν Ἀναστασάκη, ἀλλὰ ἦτον πάντοτε ὑπὸ τὴν /33 ἐξουσίαν τῶν ἐπιτρόπων τῆς αὐτῆς ἀποθανούσης Σοφίας. Ἀπὸ τὰ ὅποια διακόσια ἐβδομήντα /34 ἐπτὰ γρόσια ὅπου ἔλαβεν ὁ ρηθεὶς Ἀναστασάκης ἀπὸ τὴν σύζυγον τοῦ αὐτοῦ Μιχαλάκη νὰ εἶναι εἰς χρέος /35 νὰ ἐπιστρέφῃ πρὸς τὸν αὐτὸν Μιχαλάκη Ἀρώνην γρόσια διακόσια δεκατέσσαρα (214) /36 μετὸ νὰ τοῦ κλείομεν τὰ ἐξήντα τρία γρόσια ὅπου ἔμεινεν νὰ δίνη ὁ Μιχαλάκης ρέστα τῆς /37 πωλήσεως τοῦ αὐτοῦ πραγμάτου Λιονταρίου, ἀναριθμούμενα ὅλα μετὰ τὰ ρέστα τοῦ λογαριασμοῦ τῶς /38 ὅπου ἔχει νὰ τοῦ δίνη ὁ Ἀναστασάκης γρόσια διακόσια ὀγδοήκοντα ἕξι (N: 286). Καὶ οὕτως νὰ μένουν /39 ἀμφότερα τὰ μέρη ἐκ τελείου ἐξοφλημένα διὰ ὅσα ἐζητοῦσεν ὁ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου, τὰ δὲ διακόσια /40 δεκατέσσαρα γρόσια ὁμοῦ μετὰ εἰκοσιπέντε γρόσια πουπασιριέτια ὅπου ἐδόθησαν διὰ τὴν /41 αὐτὴν ὑπόθεσιν, ἀποφασίζομεν νὰ τὰ λαμβάνῃ ὁ ρηθεὶς Ἀναστασάκης ἀπὸ τὴν ἀπώλητον /42 περιουσίαν τῆς ἀποθανούσης Σοφίας, γυνῆς τοῦ ποτέ Γεωργάκη Πολίτη. Οὕτως ἀποφαινόμεθα /43 κατὰ τὸ δίκαιον, διὸ καὶ ὑπογραφόμεθα. Τὴν ὁποίαν ἀπόφασίν μας βεβαιώνουν οἰκειοθε /44 λῶς τὰ αὐτὰ δύο διαφερόμενα μέρη μετὰ τὴν ιδιόχειρόν τους ὑπογραφὴν ὅπως ἔχῃ τὸ κῦρος /45 καὶ τὴν ἰσχύν. Ὅποιος δὲ μετὰ ταῦτα ἤθελεν ζητήσῃ διὰ νὰ ἀναιρέσῃ τὴν παροῦσαν ἀπό-

φασιν /46 νὰ πληρώνη ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς κρίσεως καὶ πάλιν ἡ παροῦσα νὰ μένη στερεὰ καὶ ἀμετάτρεπτος.

1816 Ὀκτωμβρίου 14 Ναξία.

[Ὑστερόγραφο]

Ἀπὸ τὴν ὁποίαν ποσότητα τῶν ἄνωθεν εἰρημένων γροσίων νὰ τοῦ κλείνη τὰ δώδεκα γρόσια ὅπου ἐβά /2 λαμεν εἰς βάρος τοῦ Μιχαλάκη ἀπὸ τὰ πενήντα γρόσια τὰ πουπασιριάτικα.

—Δημήτριος Πάλπης ὡς ἀλπίτρος ἀποφάσισα.

—Ὁ πρωτονοτάριος Κωνσταντῖνος Κόκκος ὡς ἀλπίτρος γέγραφα καὶ ἀποφά /σισα.

—Μιχαὴλ Ἀρώνης βεβαιώνω τὴν παροῦσα ἀπόφασι.

—Ἀναστάσιος Ἀναπλιώτης βεβαιώνω τὴν παροῦσα ἀπόφασι.

52

ΓΑ.Κ., Ζερλέντου, Κ. 42, Φ. 163

Νάξος, 12 Ὀκτωβρίου 1816

" Ἐξοφλητικὸν γράμμα "

Μιχαὴλ Μάνος ἐπιβεβαιοῖ.

Διὰ τοῦ παρόντος πρωτονοταρικοῦ γράμματος δηλοποιεῖται ὅτι ἐπειδὴ καὶ νὰ ἐδέχθη ὄρκον καὶ ἀφορε /2 σμὸν ἡ Αἰκατερίνα, γυνὴ Ἀθανασίου Χάμπα, ἐνώπιον τοῦ ἐνδοξοτάτου καὶ περιφανεστάτου ἄρχοντος δραγο /3 μάνου τοῦ βασιλικοῦ στόλου κυρίου ἡμῶν κυρίου Μιχαλάκη Μάνου πῶς δὲν ἔλαβεν τὰ ἐβδομήν /4 τα πέντε γρόσια παρὰ τῆς αὐταδέλφης τῆς Ἀννέτας ὅπου ἀποφάσισαν οἱ ἀλπίτροι διὰ νὰ λάβῃ, καθὼς /5 τὰ ἔλαβεν καὶ ἡ ἑτέρα τῆς αὐταδέλφης Μενεξιά. Ὅθεν λοιπὸν κατὰ τὴν πανένδοξον μεγαλοπρεπῇ /6 προσταγὴν τῆς ἐνδοξότητός του, ἐμέτρησεν ἡ διαληφθεῖσα Ἀννέτα ἔμπροσθεν τῆς μεγαλοπρεποῦς αὐτῆς /7 ἐνδοξότητος καὶ τῶν κάτωθεν γεγραμμένων τιμιωτάτων προεστώτων τὰ αὐτὰ ἐβδομήντα πέντε γρόσια /8 μετὰ τοῦ δεδουλευμένου τως διαφόρου καὶ τὰ ἔλαβεν ἐπὶ χειρᾶς ἡ διαληφθεῖσα ἡ Αἰκατερίνα σῶα καὶ /9 ἀνελλιπῇ. Ὅθεν καὶ μένει πληρωμένη καὶ ἐκ τελείου ἐξοφλημένη διὰ τὴν αὐτὴν ποσότητα. Διὸ καὶ πρὸς /10 διηνεκῇ τὴν ἀσφάλειαν ἐγένετο τὸ παρὸν ἐξοφλητικὸν γράμμα τῇ ἐπιβεβαιώσει τῆς περιφανεστάτου /11 αὐτοῦ ἐνδοξότητος καὶ τῇ ὑπογραφῇ τῆς ἰδίας Αἰκατερίνας, ὅπως ἔχῃ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχύν.

Ναξία 1816 Ὀκτωμβρίου 12.

—Αἰκατερίνα, γυνὴ Ἀθανασίου Χάμπα ἔλαβε τὰ ἄνωθε καὶ βεβαιώνει σήμερον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου Χάμπα καὶ μαρτυρῶ.

